

Art. 14. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc wszystkie specjalne przepisy, normujące pobieranie kosztów przymusowego ściągania należności skarbowych, zawarte w ustawach lub rozporządzeniach, obowiązujących w tymże terminie.

Marszałek:

Tranpoczyński

Prezydent Ministrów:

Witos.

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

358.

U s t a w a

z dnia 23 czerwca 1921 r.

**w przedmiocie zmiany ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 r.
(Zbiór ustaw pruskich str. 225).**

Art. 1. I. Gotówki, która począwszy od 1 lipca 1921 r. zostanie zdeponowana w urzędach depozytowych, nie oprocentowuje się.

II. Oprocentowanie gotówki, zdeponowanej w czasie od 1 października 1919 r. do 30 czerwca 1921 r., ustaje z upływem miesiąca września 1921 r.

Każdemu zainteresowanemu co do depozytów tych przysięguje, o ile wydania złożonej sumy nie można przeprowadzić, prawo postawienia do końca września 1921 r. wniosku do urzędu depozytowego, aby złożoną gotówkę wpłacono na książeczkę wkładową publicznej kasy oszczędności, znajdującej się w siedzibie tegoż urzędu depozytowego i aby książeczkę wkładową przyjęto do depozytu. W książeczce wkładowej należy podać, jako wpłacającego, urząd depozytowy i oznaczyć sprawę depozytową.

Art. 2. Zmienia się ustawę depozytową z dnia 21 kwietnia 1913 r. (zbiór ustaw pruskich str. 225) odnośnie do gotówki, wymienionej w artykule I, jak następuje:

- 1) W § 6 zdaniu 2 skreśla się słowa: „wraz z odsetkami”.
- 2) Postanowienia § 7 zastępuje się następującym przepisem: „Złożonej gotówki nie oprocentowuje się”.
- 3) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:
„Przepis § 6 nie ma zastosowania, jeżeli zostanie złożona gotówka w znakach płatniczych, w których kasy państwowe nie mają obowiązku wpłat przyjmować.
Tego rodzaju gotówkę urząd depozytowy może wymienić na gotówkę przyjmowaną w kasach państwowych. Do uzyskanego stąd czystego zysku mają zastosowanie przepisy § 6”.
- 4) W nagłówku 5 rozdziału skreśla się słowa: „Ustanie oprocentowania i . . .”

- 5) §§ 25 i 26 skreśla się.
- 6) § 27 otrzymuje następujące brzmienie:
„Jeżeli gotówki nie wypłacono w przeciągu 30 lat po upływie miesiąca, w którym ją złożono, interesowani mogą być wezwani do zgłoszenia swych roszczeń w sądowym postępowaniu wywoławczem”.
- 7) W § 29 ustępie 2 № 1 otrzymuje ostatnie współrzędne zdanie następujące brzmienie:
„jeżeli nie ustalono zaistnienia warunku, czasokres rozpoczyna się z upływem miesiąca, w którym złożono”.
- 8) § 31 ustęp 2 № 2 otrzymuje następujące brzmienie:
„2) poświadczenie władzy co do dnia, w którym złożono”.
- 9) § 31 ustęp 2 № 3 otrzymuje następujące brzmienie:
„3) wniosek postawiony do urzędu depozytowego o wypłatę gotówki, lub poświadczenie władzy, że wniosku takiego nie postawiono”.
- 10) W § 33 ustępie 1 otrzymuje zdanie 2 następujące brzmienie:
„Uchwałę należy podać do wiadomości przez przybicie na tablicy sądowej urzędu depozytowego”.
- 11) W § 33 ustępie 2 skreśla się słowa:
„w kapitale i odsetkach”.

Art. 3. I) § 40 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

- „Opłata za przechowanie wynosi za każdy rozpoczęty rok rachunkowy:
- 1) za przechowanie polskich papierów państwowych dwie marki 50 fen. za każdy rozpoczęty tysiąc marek łącznej wartości,
  - 2) za przechowanie innych wartościowych papierów, kosztowności i pieniędzy, nie wymienionych na gotówkę, przyjmowaną w kasach państwowych (§ 8),
    - a) o ile złożono je na zasadzie § 1814 lub § 1818 (§ 1667 ustęp 2 zdanie 4, § 1915) kodeksu cywilnego, trzy marki,
    - b) o ile złożono je z innych przyczyn, pięć marek, za przechowanie zagranicznych papierów wartościowych siedm marek 50 fen. za każde rozpoczęte tysiąc marek łącznej wartości,
  - 3) za przechowanie innych dokumentów dwie marki za każdy dokument, jednak najwięcej sto marek”.
- II) Do § 41 № 10 dodaje się następujące słowa:
„f. wydatki na opłatę porta pocztowego; nie są one objęte stopą wymiaru ryczałtu na pokrycie wydatków w gotówce, ustanowioną w § 114 pruskiej ustawy o kosztach sądowych”.
- III) W § 42 w zdaniu 1 zastępuje się słowa: „trzy marki” słowami „trzydzieści marek”.

Art. 4. W § 3 zastępuje się:

- 1) w ustępie 2 słowa: „sąd powiatowy Berlin śródmieście” słowami: „sąd powiatowy, przy którym ustanowiono prezesa”,
- 2) w ustępie 3 słowa: „sądu powiatowego Berlin śródmieście” słowami: „sądu powiatowego, przy którym ustanowiono prezesa”.

Art. 5. Niniejsza ustawa obowiązuje na obszarze b. dzielnicy pruskiej i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1921 r. z tem, że artykuł 2 ma zastosowanie do sum depozytowych, oznaczonych w artykule 1 ustęp II, dopiero po upływie miesiąca września 1921 r.

Do gotówki, złożonej przed 1 października 1919 r., nie mają zastosowania artykuły 1 i 2 niniejszej ustawy; co do niej pozostają w mocy daw-

niejsze postanowienia z tem, że dla obliczenia kosztów stosuje się, począwszy od 1 lipca 1921 r., artykuł 3 niniejszej ustawy.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

359.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 czerwca 1921 roku

w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas, spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych).

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze pocztowi otrzymują na pokrycie wydatków, zwiększonych wskutek pełnienia służby pocztowej w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwoju poczty w pociągach kolejowych oraz wskutek pobytu poza zwykłym stałem miejscem służbowym, należności w stosunku do godzin rzeczywistej pracy i pobytu poza stałem miejscem służbowym.

§ 2. Czas, podlegający wynagrodzeniu, oblicza się osobno za każdą poszczególną jazdę tam i z powrotem łącznie z czasem spoczynku na końcowej stacji, t. j. od chwili wyznaczonej na rozpoczęcie pracy w ambulansie lub przy konwoju ze stacji wyjściowej do chwili normalnego przyjazdu pociągu pocztowego z powrotem do stacji wyjściowej. Do tego dolicza się osobno czas spóźnionego powrotu t. j. różnicę czasu między spóźnionym a normalnym planowym czasem przyjazdu.

Miarodajnym w oznaczaniu normalnego czasu odjazdu i przyjazdu pociągów pocztowych jest służbowy rozkład jazdy. Miarodajnymi w oznaczaniu czasu spóźnienia przyjazdu są właściwe organa kolejowe lub pocztowe, wykonujące kontrolę odjazdów i przyjazdów pociągów pocztowych. Za właściwe obliczenie czasu płatnego jest odpowiedzialny Naczelnik przełożenia ambulansowego wraz z wypłacającym urzędnikiem kasowym.

§ 3. Jednostkę wymiaru stanowi należność za jedną godzinę pobytu poza stałem miejscem służbowym, przyczem czasu do 15 minut nie uwzględnia się, czas zaś ponad 15 minut zaokrągla się do pół godziny, a ponad 45 minut do jednej godziny.

Zasadnicza należność za godzinę pracy w pocztach ruchomych i pobytu poza stałem miejscem służbowym, wynosi: